

بررسی پیامدهای کیفیت گزارشگری یکپارچه بر ارزش گذاری شرکت‌ها و عملکرد آتی شرکت با تاکید بر نقش پیچیدگی و نیازهای تأمین منابع مالی خارجی

حسن ابوالفتحی

گروه حسابداری، واحد بین المللی کیش، دانشگاه آزاد اسلامی، جزیره کیش، ایران
h.aboalfathy1391@yahoo.com

نوروز نوراله زاده

استادیار دانشگاه آزاد اسلامی، واحد تهران جنوب، دانشکده اقتصاد و حسابداری، تهران، ایران (نویسنده مسئول)
nour547@yahoo.com

سیده محبوبه جعفری

استادیار دانشگاه آزاد اسلامی، واحد تهران جنوب، دانشکده اقتصاد و حسابداری، تهران، ایران
jafari.mahboobeh@gmail.com

نگار خسروی پور

استادیار دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران مرکز، دانشکده اقتصاد و حسابداری، تهران، ایران.
N_khosravipour@yahoo.com

تاریخ دریافت: ۹۸/۰۸/۱۳ تاریخ پذیرش: ۹۸/۱۰/۱۱

چکیده

بحران‌های جهانی در چند سال اخیر سبب گردیده گزارشگری در بخش عمومی امروزه در دیگر جنبه‌های مدیریت عمومی همچون عملکرد، پایداری، گزارشگری محیطی و اجتماعی گسترده شود و گزارشگری یکپارچه به عنوان رویکرد غالب مورد توجه قرار گیرد. هدف این پژوهش بررسی پیامدهای کیفیت گزارشگری یکپارچه بر ارزش گذاری شرکت‌ها و عملکرد آتی شرکت با تاکید بر نقش پیچیدگی و نیازهای تأمین منابع مالی خارجی می‌باشد. به همین منظور، داده‌های مربوط به شرکت‌های پذیرفته شده در بورس و فرا بورس تهران برای دوره زمانی ۷ ساله بین سال‌های ۱۳۹۰ الی ۱۳۹۶ برای ۱۲۰ شرکت استخراج و از الگوی رگرسیونی داده‌های ترکیبی برای آزمون فرضیه‌ها استفاده گردید. نتایج پژوهش نشان می‌دهد که بازار سرمایه نگرش مثبتی نسبت به شرکت‌هایی دارد که از رویکرد گزارشگری یکپارچه برای ارائه اطلاعات خود استفاده می‌کنند؛ و این نگرش مثبت منجر به افزایش ارزش گذاری شرکت می‌گردد. همچنین نتایج پژوهش نشان دهنده آن است که رابطه‌ی مثبت میان ارزش گذاری شرکت و گزارشگری یکپارچه در شرکت‌های دارای پیچیدگی سازمانی و شرکت‌های نیاز به تأمین مالی خارجی بالاتر، قوی‌تر است. و در پایان نتایج پژوهش بیان می‌کند که گزارشگری یکپارچه از طریق ارائه اطلاعات شفاف و جامع سبب می‌گردد تصمیم‌گیرندگان داخلی بتوانند تصمیمات بهینه‌ای را اتخاذ نمایند که موجبات بهبود عملکرد آتی شرکت را فراهم می‌آورد.

واژه‌های کلیدی: گزارشگری یکپارچه، ارزش گذاری شرکت‌ها، عملکرد شرکت.

۱- مقدمه

امروزه نهادها و سازمان‌های بخش عمومی با این چالش مواجه هستند که چگونه با منابعی که در اختیار دارند عملکرد خود را بهبود بخشند و از طرف دیگر برای ادای مسئولیت پاسخگویی خود چگونه این امر را افشا کنند. چارچوب‌های گزارشگری سنتی، صرفاً روی اطلاعات مالی تاریخی تمرکز دارند به همین دلیل برای گزارشگری نهادهای عمومی امروزی با ساختاری مدرن و چند بعدی مناسب نمی‌باشند (دلویتی^۱، ۲۰۱۶). در واقع گزارشگری در بخش عمومی امروزه به نقطه‌ای رسیده که دیگر محدود به ادای مسئولیت در خصوص گزارش چند رخداد صرفاً مالی در صورت‌های مالی نیست و به دیگر جنبه‌های مدیریت عمومی همچون عملکرد، پایداری، گزارشگری محیطی و اجتماعی گسترده شده است. به همین دلیل مدیران بخش عمومی در جستجوی چارچوب‌ها و مدل‌هایی هستند که آن‌ها را در تصمیم‌گیری در خصوص تخصیص بهینه منابع به‌گونه‌ای مؤثر یاری رساند؛ و با ایجاد اطمینان در ذینفعان مبنی بر خلق ارزش در کوتاه‌مدت، میان‌مدت و بلندمدت، مسئولیت پاسخگویی را به‌گونه‌ای مطلوب برآورده سازند (اکلیس^۲، ۲۰۱۴).

به نظر می‌رسد در سال‌های اخیر شرکت‌ها امکان ارائه اطلاعات غیرمالی بیشتری را به‌منظور درک بیشتر سهامداران فراهم نموده‌اند؛ اما مشکل روزافزونی که وجود دارد این است که ظاهراً شرکت‌ها اطلاعات مالی و غیرمالی را به روش یکپارچه و منسجمی تهیه نمی‌کنند و این امر موجب گردیده گزارش‌های سالانه بی‌نظم‌تر، پیچیده‌تر و نامربوط‌تر به سهامداران ارائه گردد (کنسول گزارش دهی مالی^۳، ۲۰۱۱). به همین منظور برای بهبود گزارش دهی شرکتی و یکپارچه کردن بهتر اطلاعات مالی و غیرمالی، کنسول بین‌المللی گزارش دهی یکپارچه، چارچوبی را ایجاد کرده است که اطلاعاتی که اکنون به‌صورت جداگانه گزارش می‌شود را در یک مجموعه منسجم، ترکیب و ارتباط بین آن‌ها و چگونگی تأثیر آن‌ها بر توانایی شرکت در ایجاد و نگهداشت ارزش در کوتاه‌مدت، میان‌مدت و بلندمدت را شرح می‌دهد (اندرسون و همکاران^۴، ۲۰۱۲).

گزارشگری یکپارچه تمام اطلاعات مربوط به استراتژی سازمان، ریسک‌ها، فرآیندهای نظارت، تأثیرات اجتماعی و محیطی و نتایج مالی را تلفیق می‌کند و در نهایت منجر به ایجاد یک مجموعه منسجم در عین سادگی و شفافیت می‌گردد (دلویت^۵، ۲۰۱۶). بر اساس این نظریه، زمانی که گزارشگری یکپارچه با دقت لازم اجرا شده باشد، به شرکت و سهامدارانش اجازه می‌دهد تا تصمیم‌های آگاهانه و بهتری را اتخاذ نمایند و

همچنین نظارت بهتری بر عملکرد واحد تجاری فراهم گردد. لی و یئو^۶ (۲۰۱۶) بیان کردند که اجباری کردن ارائه گزارشگری یکپارچه در محیط اقتصادی آفریقا جنوبی سبب افزایش ارزش در این‌گونه شرکت‌ها گردیده است. همچنین نتایج ژو و همکاران^۷ (۲۰۱۷) نتیجه پژوهش مذکور را تأیید می‌کند.

بدیهی است با دگرگونی و پیچیده‌تر شدن محیط فعالیت شرکت‌ها نیازهای اطلاعاتی جدیدی به وجود می‌آید و با توجه به ویژگی‌های متفاوت حاکم بر فعالیت‌های مختلف، جمع‌آوری و نمایش نتایج آن‌ها در مجموعه واحد گزارش‌های مالی، خواص اقلام آن‌ها و ارتباط بین عناصر گزارش‌های مالی را تحت تأثیر قرار می‌دهد و دچار ناهمگونی می‌کند. در نتیجه به دلیل عدم تقارن اطلاعات میان افراد داخلی شرکت و تهیه‌کنندگان سرمایه خارجی و احتمال وجود مشکلات اخلاقی، شرکت‌ها ممکن است دشواری‌هایی در زمینه ایجاد تأمین مالی خارجی داشته باشند؛ که گزارشگری یکپارچه به‌عنوان عاملی تأثیرگذار می‌تواند مشکلات شرکت‌های با پیچیدگی بالا و شرکت‌های نیازمند به تأمین منابع مالی خارجی را مرتفع سازد.

از سوی دیگر مخالفان اجرای گزارشگری یکپارچه بر این استدلال هستند که ارائه شفاف و کامل تمامی اطلاعات حیاتی شرکت سبب بهره ربا از اطلاعات افشا شده در خصوص اهداف و برنامه‌های شرکت‌ها در یک بازار رقابتی می‌گردد و موجبات کاهش توان رقابتی شرکت‌ها و به تبع آن کاهش ارزش شرکت را فراهم می‌آورد. این پژوهش بر آن است که به ارزیابی این نکته بپردازد که گزارشگری یکپارچه تا چه میزان به‌عنوان عامل تعیین‌کننده پیامدهای مالی شرکت‌ها مطرح است و همچنین رابطه گزارشگری یکپارچه و پیامدهای مالی برای شرکت‌های دارای پیچیدگی و نیاز به تأمین منابع مالی خارجی مورد ارزیابی قرار دهد.

شواهد علمی نشان می‌دهد که انباشت دانش حول مسئله گزارشگری یکپارچه و پیامدهای اقتصادی آن ناچیز بوده و خلأهای پژوهشی زیادی در این حوزه وجود دارد. پژوهش‌های پیشین تاکنون نتوانسته است اثرات مشترک گزارشگری یکپارچه و ویژگی‌های شرکتی همچون پیچیدگی شرکت‌ها و اهرم مالی را بر پیامدهای مالی روشن سازند. اگر پژوهشگران پیامدهای اقتصادی حاصل از به‌کارگیری گزارشگری یکپارچه و عوامل تأثیرگذار بر این رابطه را بررسی نکنند استنتاج آن‌ها در مورد پیامدهای اجرای گزارشگری یکپارچه در ایران از اعتبار چندانی برخوردار نخواهد بود. بدون شک ارائه اطلاعات مفید و مربوط که استفاده‌کنندگان (درون‌سازمانی و برون‌سازمانی) را

در امر تصمیم‌گیری‌های اقتصادی یاری دهد منجر به ارزیابی بهتر عملکرد شرکت در همه جهات (و نه صرفاً مالی) می‌گردد و موجبات تخصیص بهینه منابع را فراهم می‌آورد. لذا انجام این پژوهش در بورس اوراق بهادار تهران ضروری به نظر می‌رسد. امید است با انجام این پژوهش بتواند اطلاعات سودمندی را در اختیار تدوین‌کنندگان استانداردهای حسابداری، مسئولان سازمان بورس اوراق بهادار تهران و سایر ذینفعان قرار دهد و موجبات رشد و توسعه پژوهش و مبانی نظری در این حوزه را فراهم آورد. ساختار کلی پژوهش بدین صورت می‌باشد که ابتدا نیز سعی شده است که منطبق با توضیحاتی که در قسمت مقدمه پژوهش ارائه شده، یک درک صحیح از گزارشگری یکپارچه و ارتباط آن با پیامدهای اقتصادی حاصل شود. سپس به گام‌های عملی اجرای این پژوهش و روش جمع‌آوری داده‌ها و روش تجزیه و تحلیل آن‌ها پرداخته شده و در نهایت به تجزیه و تحلیل یافته‌ها، ارائه نتایج و ارائه پیشنهادها کاربردی و پژوهش‌های آتی پرداخته شده است. لازم به ذکر است که درک صحیح نتایج این پژوهش در گروهی درک سیر منطقی مطالب مطرحه دارد.

۲- مبانی نظری و پیشینه پژوهش

حوادث مهمی مانند رسوایی انتشار دیزل‌های فولکس‌واگن، شکست شرکت‌ها و بانک‌ها، نگرانی‌های مربوط به تغییر اقلیم، باعث گردیده که پژوهشگران توجه بیشتری بر لزوم شفافیت مؤثر اطلاعات در مورد مسائل اقتصادی، اجتماعی و زیست‌محیطی داشته باشند؛ اطلاعاتی فراتر از اظهارات مالی رایج که نه تنها اطلاعات اجتماعی، محیطی را شامل می‌شود، بلکه اثرات تخریبی بر ارزش اکولوژی را در برگیرد.

اگرچه در سال‌های اخیر شرکت‌ها با استفاده از رویکردهای مختلف گزارشگری سازمانی، مقادیر گسترده‌ای از افشای مالی و غیرمالی را آغاز کرده‌اند؛ اما این افزایش روزافزون افشای شرکت‌ها به‌ویژه در گزارش‌های پایداری برای مسئولیت‌پذیری سازمانی، ضروری اما ناآگاهانه است (میلن و گری^۸، ۲۰۱۳؛ براون و دیلارد^۹، ۲۰۱۴). ویلیامز و آدامز^{۱۰} (۲۰۱۳) در مطالعه خود، نتیجه گرفتند که افشاها متأثر از ملاحظات غیر از شفافیت و پاسخگویی هستند. از جمله این ملاحظات می‌توان به حفظ مشروعیت سازمانی از طریق اقدامات نمادین اشاره نمود. مطالعات دانشگاهی نشان می‌دهند که گزارش‌های سازمانی به‌طور مداوم به‌عنوان ابزار مشروعیت بخشی مورد استفاده قرار می‌گیرند و به‌جای اینکه مکانیسمی برای پاسخگویی باشند، ماهیت تشریفاتی پیدا می‌کنند که ضمن همراهی با تکنیک‌های خاص مدیریت تأثیر عملکرد سازمانی را

مطلوب نشان می‌دهد (برنان و همکاران^{۱۱}، ۲۰۰۹؛ ویلیامز و آدامز، ۲۰۱۳، وورواچیز و همکاران^{۱۲}، ۲۰۱۶). از طرفی شرکت‌ها از هزینه‌های اختصاصی مرتبط با افزایش تعداد الزامات افشای اطلاعات ناراضی هستند؛ بنابراین نیاز به ایجاد یک راه حل برد - برد وجود دارد که از یک طرف اقدامات اساسی برای پاسخگویی سازمانی را برآورده کند و از سوی دیگر برای سازمان‌ها مقرون به‌صرفه باشد. گزارشگری یکپارچه به‌طور حتم بسیاری از مشکلات مرتبط با بنجرهای گزارش‌دهی سازمانی رایج را برطرف می‌سازد و به‌عنوان یک گزینه جایگزین پیشنهاد شده است. هدف گزارشگری یکپارچه تشویق شرکت‌ها برای داشتن گزارشی فراتر از گزارشگری مالی و ارائه نمایشی جامع و یکپارچه از عملکرد شرکت در مسائل اقتصادی و پایداری است (کینگ^{۱۳}، ۲۰۰۹).

بر اساس چارچوب گزارشگری یکپارچه منتشرشده، یک گزارش یکپارچه بیان می‌کند که چگونه "استراتژی، حاکمیت، عملکرد و چشم‌انداز یک سازمان در کوتاه‌مدت، میان‌مدت و بلندمدت به خلق ارزش منتهی می‌شوند. مخاطب هدف گزارش یکپارچه، تأمین‌کنندگان سرمایه مالی و صاحبان کنونی و آینده سرمایه هستند. چارچوب گزارشگری یکپارچه به این نکته اشاره می‌کند که یک گزارش یکپارچه باید تمام ذینفعان را منتفع نماید (اکلز و همکاران^{۱۴}، ۲۰۱۹).

طبق گزارش کنسول بین‌المللی گزارش‌دهی یکپارچه (۲۰۱۳) هدف اصلی گزارش یکپارچه توضیح این امر برای تهیه‌کنندگان سرمایه است که چگونه یک سازمان در طی یک زمان مشخص ارزش‌آفرینی می‌کند؛ بنابراین حاوی اطلاعات مرتبط مالی و غیرمالی است که نیازهای اطلاعاتی همه سهامداران علاقه‌مند به قابلیت سازمان در ایجاد ارزش را در برمی‌گیرد؛ که طیف گسترده‌ای از ذینفعان مانند کارکنان، مشتریان، تهیه‌کنندگان، شرکای تجاری، جوامع محلی، قانون‌گذاران، تنظیم‌کنندگان و سیاست‌گذاران را شامل می‌شود. در نتیجه این گزارش اشاره دارد که کاربران اصلی گزارش‌های یکپارچه تهیه‌کنندگان سرمایه هستند؛ بنابراین مطابق با این گزارش محور اصلی پژوهش حاضر مطالعه بر روی این مسئله است که چگونه کیفیت گزارش یکپارچه با ارزش‌گذاری و عملکرد شرکت‌ها مرتبط است. در این پژوهش سعی بر آن شده است که از دو کانال اثر گزارشگری یکپارچه بر ارزش‌گذاری شرکت مورد بررسی قرار گیرد. کانال بازار سرمایه که با اطلاعات بهبود یافته‌ای برای تهیه‌کنندگان سرمایه خارجی توسط گزارشگری یکپارچه مرتبط است و کانال دیگر اثراتی که گزارشگری یکپارچه بر تصمیم‌های داخلی می‌گذارد. انگیزه اصلی برای تمرکز بر این تأثیرات این است که چارچوب شورای

گزارش دهی یکپارچه بین‌المللی دو هدف را برای گزارش دهی یکپارچه شناسایی کند: (۱) بهبود کیفیت اطلاعات موجود برای تهیه‌کنندگان خارجی سرمایه مالی تا بتوانند سرمایه کارآمدتری را اختصاص دهند و (۲) تصمیم‌گیری و عملیات داخلی که با ارزش آفرینی برای شرکت تمرکز دارد.

در تضاد با گزارشگری یکپارچه مخالفان این رویکرد، نظریه هزینه‌های اختصاصی افشا را مطرح می‌نمایند. از دلایلی که مخالفان گزارشگری یکپارچه مطرح می‌نمایند این است که افشاسازی، اطلاعات محرمانه را آشکار می‌سازد که این عامل هزینه بر است.

آریا و همکاران^{۱۵} (۲۰۱۰) بیان می‌کنند که هزینه‌های افشاسازی اختصاصی حاصل از گزارشگری یکپارچه بیش از منفعت آن می‌باشد. بر اساس این نظریه، اگر گزارش‌دهی یکپارچه شرکت را مجبور به افشاسازی اطلاعات اختصاصی کند، پیش‌بینی می‌شود که عملکرد آتی شرکت رابطه‌ای منفی با گزارش‌دهی یکپارچه داشته باشد.

شواهد نشان از آن دارد که رابطه میان ارزش‌گذاری شرکت و گزارش‌دهی یکپارچه به‌طور نظام‌مندی با ویژگی‌های شرکت‌ها متغیر است. مسائل فزاینده‌ای وجود دارد که گزارش‌دهی سنتی برای برآوردن نیازهای اطلاعاتی سهامداران، در شرکت‌های پیچیده به‌طور مشخص با دارایی‌های نامشهود بالا و شرکت‌های چندملیتی با مناطق جغرافیایی و تجاری متنوع ناکافی است. استدلال بر این است که هزینه‌های جمع‌آوری و پردازش اطلاعات در شرکت‌های پیچیده، بالاتر است. در شرکت‌های چندبخشی، ترکیب و تنظیم عملیات‌های متنوع مشکلات تراکم اطلاعات را ایجاد می‌کند که می‌تواند به عدم تقارن اطلاعاتی اساسی بیانجامد. استدلال بر این است که رابطه مثبت میان ارزش‌گذاری شرکت و گزارش‌دهی یکپارچه در شرکت‌های با پیچیدگی سازمانی بالاتر قوی‌تر است که نشان از آن دارد که گزارش‌دهی یکپارچه، محیط اطلاعاتی در شرکت‌های پیچیده مانند شرکت‌های با دارایی‌های نامشهود بالا، شرکت‌های با بخش‌های تجاری متعدد و شرکت‌های بزرگ را بهبود می‌بخشد.

پیچیدگی تجاری به عنوان عاملی برای تعیین میزان افشای اطلاعات شرکت‌ها است. نتایج پژوهش جنسن و مک‌لینگ نشان داد که شرکت‌های با ساختار پیچیده به یک نظام اطلاعاتی مؤثر برای مقاصد کنترل نیاز دارند. این قبیل نظام‌ها به کاهش هزینه هر واحد اطلاعات کمک کرده و باعث افزایش افشای اطلاعات می‌شود (جنسن و مک‌لینگ^{۱۶}، ۱۹۷۶). نتایج پژوهش کوک نیز نشان داد که شرکت‌های با واحدهای فرعی بیشتر، نظام‌های گزارشگری خبره‌تری دارند که آنها را قادر به افشای

اطلاعات بیشتر در گزارش‌های سالانه می‌کند. به عبارت دیگر، سطح بالاتر واحدها و داشتن واحد فرعی، پیچیدگی شرکت را افزایش می‌دهد (کوک^{۱۷}، ۱۹۸۹). طبق نتایج پژوهش باسو و کومار^{۱۸}، بالا بودن سطح پیچیدگی تجاری شرکت عامل مهمی در پیش‌بینی میزان افشای مسئولیت اجتماعی شرکت است (بوسو و کومر، ۲۰۰۷). نتایج پژوهش مک‌کینون و دالی‌مونت نیز نشان داد که شرکت‌های با تعداد واحد فرعی بیشتر برای سرمایه‌گذاران جذاب‌تر است و این شرکت‌ها بیشتر به وسیله تحلیل‌گران بررسی می‌شوند. در نتیجه، شرکت‌های با تعداد واحد فرعی بیشتر اطلاعات بیشتر برای سرمایه‌گذاران و تحلیل‌گران افشا می‌کنند.

هزینه‌های کسب اطلاعات و پردازش آن در شرکت‌هایی بالاتر است که به لحاظ سازمانی پیچیده تر هستند. برای مثال، در شرکت‌های چندبخشی، ترکیب و تنظیم عملیات‌های متنوع مشکلات تراکم اطلاعات را ایجاد می‌کند که می‌تواند به عدم تقارن اطلاعاتی اساسی بیانجامد. ما به این نتیجه رسیدیم که رابطه مثبت میان ارزش‌گذاری شرکت و گزارش‌دهی یکپارچه در شرکت‌های با پیچیدگی سازمانی بالاتر قوی‌تر است، که نشان می‌دهد که گزارش‌دهی یکپارچه محیط اطلاعاتی در شرکت‌های پیچیده مانند شرکت‌های با دارایی‌های ناملموس بالا، شرکت‌های با بخش‌های تجاری متعدد و شرکت‌های بزرگ را بهبود می‌بخشد.

در نتیجه عدم تقارن اطلاعات میان افراد داخلی شرکت و تهیه‌کنندگان سرمایه خارجی و مشکلات خطر اخلاقی، شرکت‌ها ممکن است دشواری‌ها و مشکلاتی در زمینه ایجاد تامین مالی خارجی داشته باشند. در نتیجه، شرکت‌های با نیازهای تامین مالی خارجی بالا ممکن است مجبور باشند که از پروژه‌های سرمایه‌گذاری سود آور در زمانی که تامین مالی خارجی بسیار هزینه‌بر است صرف‌نظر کنند.

اگر گزارشگری یکپارچه بتواند با تهیه‌کنندگان سرمایه مالی ارتباط برقرار کرده و برای آنها توضیح دهد که سازمان چگونه طی زمان ارزش آفرینی می‌کند، ما انتظار داریم رابطه مثبتی میان ارزش آفرینی شرکت و گزارشگری یکپارچه برای شرکت‌های با نیازهای تامین مالی خارجی بالاتر قوی‌تر باشد. مطابق با پیش‌بینی ما، پی می‌بریم که در شرکت‌های با نیاز-های تامین مالی خارجی بالاتر، زیرنمونه شرکت‌های با گزارش‌دهی یکپارچه بالاتر دارای ارزش‌گذاری شرکت بالاتری هستند. ما یافته خود را بدین شکل تعبیر می‌کنیم که افشاسازی بهتر ناشی از گزارشگری یکپارچه هزینه‌های عاملیت و عدم تقارن اطلاعاتی میان مدیران و تهیه‌کنندگان سرمایه مالی را کاهش می‌دهد.

حاکمی از آن است که گزارشگری یکپارچه باعث کاهش ارزش خالص دارایی‌ها می‌گردد.

وای لی و همکاران^{۲۳} (۲۰۱۵) در پژوهشی رابطه میان گزارش دهی یکپارچه و ارزش گذاری شرکت را مورد بررسی قرار دادند. نتایج این پژوهش نشان می‌دهد که به‌طور میانگین، مزایای گزارش دهی یکپارچه از هزینه‌های آن بیشتر است. پیش‌بینی شده که گزارش دهی یکپارچه هزینه‌های پردازش اطلاعات در شرکت‌های با محیط اطلاعاتی و عملیاتی پیچیده را کاهش می‌دهد. علاوه بر این، نتایج پژوهش حاکمی از آن است که در شرکت‌های با نیازهای مالی خارجی بیشتر رابطه مثبت میان گزارشگری یکپارچه و ارزش گذاری شرکت شدیدتر است.

رضایی و همکاران (۱۳۹۸) در پژوهشی به بررسی ارتباط ارزش اطلاعات حسابداری در رویکرد گزارشگری یکپارچه پرداختند. نتایج پژوهش نشان داد که بین سود خالص، ارزش دفتری حقوق صاحبان سهام و سود و زیان جامع به‌عنوان متغیرهای مستقل پژوهش با ارزش بازار سهام ارتباط خطی معناداری وجود دارد.

ستایش و مهتری (۱۳۹۷) در پژوهشی به بررسی چارچوبی برای کلیات مبانی نظری گزارشگری یکپارچه در ایران پرداختند. نتایج تحلیل عاملی تأییدی و آزمون‌های آماری نشان داد که هدف اصلی گزارش‌های یکپارچه ارائه اطلاعات مفید برای تصمیم‌گیری است. همچنین تحلیلگران مالی و مرجع پذیرش اوراق بهادار در کنار سرمایه‌گذاران و سهامداران سه گروه مخاطب اصلی را تشکیل می‌دهند. در ارائه این نوع گزارش باید به محدودیت‌هایی مانند فزونی منافع بر مخارج، اهمیت، خصوصیات صنعت و موازنه بین ویژگی‌های کیفی اطلاعات توجه کرد.

فخاری و ببادی (۱۳۹۵) به بررسی گزارشگری یکپارچه به‌منزله پدیده‌ای نوظهور در گزارشگری بین‌المللی پرداخته‌اند. آن‌ها ضمن مرور گزارشگری بین‌المللی یکپارچه، با استفاده از روش توصیفی مطالعه موردی، به بررسی دو شرکت ایرانی از دیدگاه رعایت محتوایی گزارشگری یکپارچه پرداختند. نتایج این بررسی نشان داد که اگرچه این شرکت‌ها گام‌های مؤثری را برای انطباق با معیارهای کمیته بین‌المللی گزارشگری یکپارچه برداشته‌اند، اما تا رسیدن به انطباق کامل با چارچوب‌ها و اصول این نوع گزارشگری فاصله دارند.

با توجه به پژوهش‌های پیشین داخلی می‌توان نتیجه گرفت تاکنون در خصوص اجرای گزارشگری یکپارچه و پیامدهای آن در ایران مقالات اندکی به نگارش درآمده که در قسمت‌های مختلف مقاله به آن‌ها نیز اشاره گردیده است.

تحلیل بیشتر نشان می‌دهد که شرکت‌های با گزارش‌دهی یکپارچه عملکرد بهتری نسبت به گزارش‌دهی یکپارچه پایین برحسب بازار سهام و عملکرد حسابداری دارند. به‌طور ویژه، شرکت‌های با گزارش‌گری یکپارچه بالا بازده‌های سهام بیشتری نسبت به شرکت‌های با گزارش‌گری یکپارچه پایین تولید می‌کنند، شرکت‌های با امتیازات بالای گزارش‌گری یکپارچه دارای سودآوری متعاقب بیشتری نسبت به همتایان با گزارشگری یکپارچه پایین خود هستند. علاوه بر این، بهبود در سودآوری متعاقب برای شرکت‌های با گزارشگری یکپارچه بالا در شرکت‌های با پیچیدگی سازمانی بالا و شرکت‌های با نیازهای تامین مالی خارجی بالا قوی‌تر است. به‌طور کلی، نتایج ما نشان می‌دهد که یکپارچگی و انسجام مسائل گزارشگری یکپارچه (مانند عملکرد محیطی، حاکمیت، دخیل بودن سهام‌داران، ملاحظات اجتماعی و قومیتی، شناسایی ریسک و فرصت‌ها) در الگوی تجاری و راهبرد یک شرکت می‌تواند منبع مزیت رقابتی برای شرکت باشد (لی و یو^{۱۹}، ۲۰۱۵).

۲-۱- پیشینه پژوهش

پیستونی و همکاران^{۲۰} (۲۰۱۹) در پژوهشی به بررسی میزان کیفیت گزارشگری یکپارچه از سوی شرکت‌هایی پرداختند که این نوع گزارشگری را در دستور کار خود قرار داده‌اند. آن‌ها معتقدند اگرچه گزارشگری یکپارچه جدیدترین تکامل جنبش گزارشگری شرکت است، ولی به‌خوبی در شرکت‌ها انجام نمی‌شود. یافته‌های این پژوهش نشان می‌دهد که کیفیت گزارشگری یکپارچه پایین است.

روباتوم و لاک^{۲۱} (۲۰۱۹) با تکیه بر نظریه شبکه، به بررسی ظهور گزارشگری یکپارچه پرداختند که از سوی مجمع بین‌المللی گزارشگری یکپارچه توسعه یافته است و به این نتیجه رسیدند که گزارشگری یکپارچه اساس گزارشگری شرکت‌ها را تغییر می‌دهد؛ اما این تغییر بدون توجه به چارچوب‌های موجود گزارشگری رخ نمی‌دهد. همچنین این نوع گزارشگری ضمن نشان دادن نگرانی‌های مربوط به پیچیدگی و غیراصولی بودن گزارش‌های موجود، به ایجاد چارچوبی مقبول برای گزارشگری محیطی، اجتماعی و راهبردی کمک می‌کند.

بابوکار دوس و ریمیل^{۲۲} (۲۰۱۶) در پژوهشی به بررسی اهمیت ارزش اطلاعات حسابداری تحت یک رویکرد گزارشگری یکپارچه پرداختند. این پژوهش می‌تواند پاسخی به موضع‌گیری چارچوب شورای گزارشگری بین‌المللی باشد که بیان می‌نماید اتخاذ رویکرد گزارشگری یکپارچه باعث افزایش کارایی گزارشگری مالی برای سرمایه‌گذاران می‌شود. نتایج این پژوهش

هفت ساله، از سال ۱۳۹۰ الی ۱۳۹۶ می‌باشد. در این پژوهش به منظور استخراج یک پنل متوازن که اطلاعات آن کامل باشد شرکت‌های عضو جامعه آماری که ویژگی‌های زیر را دارا باشند، به عنوان جامعه آماری پژوهش انتخاب شده‌اند:

- ۱) قبل از سال ۱۳۹۰ در بورس پذیرفته شده باشند.
- ۲) سال مالی آن‌ها منتهی به ۲۹ اسفند باشد و در بازه‌ی زمانی پژوهش تغییر سال مالی نداشته باشند.
- ۳) حداقل هر سه ماه یک‌بار، سهام آن‌ها در بورس اوراق بهادار مبادله شده باشد.
- ۴) جزء شرکت‌های سرمایه‌گذاری، بانک‌ها، بیمه، واسطه‌گری مالی و شرکت‌های هلدینگ نباشند.
- ۵) شرکت‌ها در دوره زمانی زمانی پژوهش توقف نماد معاملاتی نداشته باشند یا لغو پذیرش نشده باشند.

جدول (۱): تعیین حجم نمونه

تعداد شرکت	شرح
۷۴۶	تعداد کل شرکت‌هایی که تا پایان سال ۱۳۹۶ عضو بورس و فرابورس شده‌اند
(۱۷۸)	تعداد شرکت‌های لغو پذیرش شده یا فعال نبوده‌اند
(۸۱)	تعداد شرکت‌هایی که بین سال‌های ۱۳۹۰ الی ۱۳۹۶ وارد بورس شده‌اند
(۱۵۲)	شرکت‌های سرمایه‌گذاری، واسطه‌گری مالی و شرکت‌های هلدینگ
(۵۶)	شرکت‌هایی که سال مالی آن‌ها غیر از پایان اسفندماه است
(۴۵)	شرکت‌هایی که سهام آن‌ها بیش از سه ماه معامله نشده است
۲۳۳	حجم جامعه در دسترس

منبع: محاسبات پژوهشگر

با در نظر گرفتن محدودیت‌های بالا، مطابق جدول ۱ تعداد ۲۳۳ شرکت به عنوان جامعه در دسترس وجود دارد. به منظور تعیین حجم نمونه آماری از نرم‌افزار آماری NCSS PASS که قابلیت تعیین حجم نمونه آماری را به صورت دقیق و علمی دارد، استفاده گردیده است؛ که نتایج آن در جدول شماره ۲ ارائه گردیده است.

در واقع، یکی از محدودیت‌های این پژوهش را نیز می‌توان کمبود منابع داخلی در این زمینه دانست. از این رو، مطالعه انجام شده در راستای پر کردن خلأ پژوهشی و دستیابی به اهدافی همچون تبیین رویکرد گزارشگری یکپارچه در کشور صورت می‌گیرد.

۳- فرضیه‌های پژوهش

با توجه به مبانی نظری و پیشینه پژوهش، فرضیه‌ها به صورت زیر تدوین شده‌اند:

فرضیه اول: گزارشگری یکپارچه رابطه معناداری با ارزش-گذاری شرکت دارد.

فرضیه دوم: پیچیدگی بالای شرکت‌ها منجر به تعدیل رابطه بین گزارشگری یکپارچه و ارزش‌گذاری شرکت‌ها می‌گردد.

فرضیه سوم: نیازهای تأمین مالی خارجی بالای شرکت‌ها منجر به تعدیل رابطه بین گزارشگری یکپارچه و ارزش‌گذاری شرکت‌ها می‌گردد.

فرضیه چهارم: گزارشگری یکپارچه رابطه معناداری با سودآوری آتی شرکت‌ها دارد.

۴- روش‌شناسی پژوهش

با توجه به اینکه هدف این پژوهش بررسی پیامدهای کیفیت گزارشگری یکپارچه بر ارزش‌گذاری شرکت‌ها و عملکرد آتی شرکت با تاکید بر نقش پیچیدگی و نیازهای تأمین منابع مالی خارجی می‌باشد، لذا با جمع‌آوری اطلاعات گذشته شرکت‌ها با یک طرح پژوهش پس رویدادی همراه با تحلیل همبستگی و از لحاظ هدف، کاربردی مواجه خواهیم بود. مدل‌های آماری به کار گرفته شده در این پژوهش، مدل رگرسیونی چند متغیره می‌باشد و همچنین جهت آزمون فرضیه‌ها از داده‌های ترکیبی استفاده گردیده است. در این پژوهش از نرم‌افزار Excel برای جمع‌آوری و طبقه‌بندی داده‌های خام و از نرم‌افزار Eviews 9.5 برای تجزیه و تحلیل رگرسیون چند متغیره بهره گرفته شده است. برای جمع‌آوری داده‌ها در زمینه چارچوب نظری تحقیق و پیشینه آن از کتاب‌های لاتین و فارسی، پایان‌نامه‌ها، مقالات و پایگاه‌های اطلاعاتی و سایت‌های اینترنتی استفاده شده است. دانش آماری که در تحلیل آماری این تحقیق استفاده می‌شود، شامل آمار توصیفی جهت توصیف و ارائه مشخصات آماری متغیرها و پارامترها و آمار استنباطی شامل تخمین و برآورد ضرایب می‌باشد.

جامعه آماری پژوهش حاضر شامل کل شرکت‌های پذیرفته شده در بورس اوراق بهادار تهران در یک بازه زمانی

جدول (۲): آنالیز حجم نمونه برای رگرسیون چندگان

توان	تعداد نمونه	متغیر کنترلی	R ² (C)	متغیر مستقل آزمون شده	R ² (T C)	آلفا	بتا
۰/۹۰۱۶	۹۰	۱۰	۰/۳۰	۳	۰/۱۰	۰/۰۵	۰/۰۹۸۴

متغیر مستقل

$IRSCORE$ = شاخص امتیاز گزارش دهی یکپارچه، ترکیبی از اطلاعاتی است که شرکتها در گزارشها یکپارچه‌شان فراهم می‌کنند. مطابق با چارچوب گزارش دهی یکپارچه به واسطه کنسول گزارش دهی یکپارچه بین‌المللی، ۸ عنصر محتوای اصلی گزارش‌دهی یکپارچه را تشکیل می‌دهند که این ۸ عنصر عبارتند از: ۱- بررسی کلی واحد سازمانی و محیط خارجی ۲- استراتژی‌ها و نحوه تخصیص منابع ۳- الگوی کسب‌وکار ۴- حاکمیت ۵- فرصت‌ها و ریسک‌های سازمان ۶- عملکرد سازمان ۷- چشم‌انداز آینده ۸- آماده‌سازی و ارائه.

در هر عنصر محتوای اصلی، ۵ پرسش را برای سنجش جامع بودن و کیفیت افشاسازی گزارشگری یکپارچه بر مبنای اصول تعبیه شده در کنسول بین‌المللی گزارشگری یکپارچه طرح‌ریزی شده است. پاسخ به هر پرسش را با یک مقیاس صفر تا پنج ارزیابی می‌شود که در آن صفر نشان‌دهنده عدم تطابق با اصول گزارشگری یکپارچه و امتیاز ۵ نشان‌دهنده تبعیت قوی از اصول گزارشگری یکپارچه است. در نتیجه، امتیاز حداقل هر عنصر اصلی محتوا صفر و امتیاز حداکثر برای هر جزء اصلی محتوا ۲۵ است. در نتیجه، امتیاز نهایی کیفیت گزارشگری یکپارچه بین ۰ تا ۲۰۰ امتیاز است؛ و در نهایت به منظور کوچک و همگن کردن داده‌ها، امتیاز به دست آمده برای هر شرکت در هر سال تقسیم بر حداکثر امتیاز ۲۰۰ می‌گردد. و نسبتی از معیار صفر تا یک بدست می‌آید هر چه امتیاز بدست آمده به یک نزدیک‌تر باشد نشان از کیفیت بالای گزارشگری یکپارچه دارد.

متغیرهای تعدیل‌گر

$COMPLEX$: یک متغیر مجازی است که اگر امتیاز عاملی مشترک برای پیچیدگی سازمانی بیش از ارزش میانه نمونه باشد ۱ و در غیر این صورت صفر است. ما پیچیدگی شرکت را بر اساس تحلیل عامل مشترک ۳ معیار با کاربرد گسترده پیچیدگی سازمانی می‌سنجیم: نسبت موجودی کالا و

با توجه به نتایج آزمون تعیین حجم نمونه می‌توان بیان نمود با انتخاب ۹۰ شرکت به عنوان حجم نمونه آماری در سطح خطای ۰/۰۵ با توان حداقل ۹۰ درصد می‌توان ادعای مطرح شده در فرضیه‌های پژوهش را بررسی نمود. در این پژوهش به دلیل امکان ریزش تعدادی از مشاهدات به دلیل پرت بودن، تعداد بیشتری از شرکت‌های تعیین انتخاب گردید. به همین منظور نمونه آماری پژوهش حاضر به ۱۲۰ شرکت افزایش یافت.

۵- مدل و متغیرهای پژوهش

برای بررسی فرضیه‌های اول تا چهارم پژوهش از مدل‌های ۱ الی ۳ برگرفته از پژوهش وای لی و همکاران (۲۰۱۵) بهره گرفته شده است. مدل رگرسیونی فرضیه اول تا سوم پژوهش به شرح زیر است:

مدل فرضیه اول و دوم پژوهش

$$TOBINQ_{it} = \alpha + \beta_1 IRSCORE_{it} + \beta_2 COMPLEX_{it} + \beta_3 IRSCORE * COMPLEX_{it} + \beta_4 LAGGEDTOBIN_{it} + \beta_5 LEV_{it} + \beta_6 SALES_{it} + \beta_7 OUTDIR_{it} + \beta_8 SIZE_{it} + \beta_9 INDUSTRY_DUMMIES_{it} + \beta_{10} PERIOD_{it} + \epsilon_{it} \quad (1)$$

مدل فرضیه سوم پژوهش

$$TOBINQ_{it} = \alpha + \beta_1 IRSCORE_{it} + \beta_2 EXTFIN_{it} + \beta_3 IRSCORE * EXTFIN_{it} + \beta_4 ROA_{it} + \beta_5 LEV_{it} + \beta_6 SALES_{it} + \beta_7 OUTDIR_{it} + \beta_8 SIZE_{it} + \beta_9 LAGGEDTOBIN_{it} + \beta_{10} INDUSTRY_DUMMIES_{it} + \beta_{11} PERIOD_{it} + \epsilon_{it} \quad (2)$$

مدل رگرسیونی فرضیه چهارم پژوهش

$$ROA_{it+1} = \alpha + \beta_1 IRSCORE_{it} + \beta_2 LEV_{it} + \beta_3 SALES_{it} + \beta_4 MB_{it} + \beta_5 SIZE_{it} + \beta_6 PROFIT_{it} + \beta_7 RET_{it} + \beta_8 SALES_{it} + \beta_9 CF_{it} + \beta_{10} INDUSTRY_DUMMIES_{it} + \beta_{11} PERIOD_{it} + \epsilon_{it} \quad (3)$$

متغیر وابسته

$TOBINQ$ = ارزش بازار سرمایه به اضافه ارزش دفتری بدهی‌های کلی تقسیم بر دارایی‌های کلی.
 ROA_{t+1} = بازده بر دارایی‌ها برای سال آتی که از حاصل تقسیم درآمد خالص بر دارایی‌ها به دست می‌آید.

همچنین برای برطرف کردن مشکل خودهمبستگی سریالی در مدل‌های آماری از متغیرهای مجازی سال و صنعت (*INDUSTRY_DUMMIES, PERIOD*) بهره گرفته شده است.

۶- یافته‌های پژوهش

شاخص‌های توصیف داده‌ها به سه گروه شاخص‌های مرکزی (مانند میانگین و میانه)، شاخص‌های پراکندگی (مانند انحراف معیار)، شاخص‌های شکل توزیع (مانند شاخص‌های چولگی و کشیدگی) تقسیم می‌شوند. جدول ۳ آمار توصیفی مربوط به متغیرهای مدل آزمون فرضیه‌های پژوهش را برای ۱۲۰ شرکت عضو نمونه، طی ۷ سال، نشان می‌دهد. نزدیک بودن میانگین و میانه‌ی متغیرها نشان از نرمال بودن داده‌ها دارد. انحراف معیار میزان پراکندگی داده‌ها را نمایان می‌سازد. همان‌طور که مشاهده می‌شود اکثر متغیرهای پژوهش از توزیع نرمال نسبی برخوردارند. وجود ضریب چولگی مثبت نشان‌دهنده‌ی چولگی به راست می‌باشد و این چولگی به راست به دلیل بزرگ بودن میانگین نسبت به میانه است و چولگی‌های منفی نشان‌دهنده چولگی به چپ می‌باشد. کشیدگی بالاتر از نرمال برخی متغیرها نشان‌دهنده‌ی آن است که داده‌ها حول میانگین متمرکز شده‌اند. در جدول (۳) آمار توصیفی متغیرهای پژوهش شرح داده شده است.

حساب‌های دریافتنی به کل دارایی‌ها (*INVREC*)، اندازه شرکت (*SIZE*) و نسبت دارایی‌های نامشهود به کل دارایی‌ها. *EXTFIN*: در این پژوهش نیازهای تأمین مالی خارجی یک شرکت را به عنوان مخارج سرمایه آن منهای گردش نقدی وجوه حاصل از عملیات تقسیم‌بر مخارج سرمایه تعریف محاسبه می‌گردد.

متغیرهای کنترلی

SALESG: نرخ رشد فروش سال جاری نسبت به سال قبل
LEV: از نسبت کل بدهی به کل دارایی محاسبه می‌شود
OUTDIR: نسبت مدیران خارجی به کل اعضای هیئت‌مدیره.
SALES: نسبت فروش به جمع کل دارایی‌ها سال قبل
PROFIT: سودآوری شرکت‌ها تعدیل شده با فروش دوره
CF: جریان وجوه نقد عملیاتی تعدیل شده با کل دارایی‌ها
ROA: نرخ بازده دارایی‌ها برابر سود خالص به کل دارایی‌ها
LAGGEDTOBIN: شاخص توبین با یک وقفه تأخیر
M/B: نسبت ارزش بازار به ارزش دفتری
SIZE: لگاریتم طبیعی کل دارایی‌های شرکت
RET: بازده سهام بر اساس میانگین چهارماهه بعد از هر سال مالی محاسبه می‌گردد.

جدول (۳): آمار توصیفی متغیرهای پژوهش

متغیرهای پژوهش	نماد	مشاهده	میانگین	کمترین مقدار	بیشترین مقدار	انحراف معیار	ضریب چولگی	ضریب کشیدگی
تأمین مالی خارجی	<i>EXTFIN</i>	۸۴۰	۰/۹۸	۰/۴۸	۱/۳۶	۰/۱۳	-۰/۷۲	۵/۴۹
گزارشگری یکپارچه	<i>IRSCORE</i>	۸۴۰	۰/۷۰	۰/۳۱	۰/۹۳	۰/۱۶	-۰/۴۶	۲/۰۰
استقلال هیئت‌مدیره	<i>OUTDIR</i>	۸۴۰	۰/۶۹	۰/۶۰	۰/۸۵	۰/۱۰	۰/۱۲	۱/۰۶
نسبت ارزش بازار به ارزش دفتری	<i>M/B</i>	۸۴۰	۲/۲۲	۰/۶۰	۵/۶۵	۱/۱۰	۰/۷۸	۳/۲۲
بازده سهام	<i>RET</i>	۸۴۰	۰/۱۹	-۰/۴۵	۲/۳۱	۰/۵۲	۱/۶۶	۵/۹۷
نرخ بازده دارایی‌ها	<i>ROA</i>	۸۴۰	۰/۱۵	-۰/۲۰	۰/۶۳	۰/۱۲	۰/۶۴	۳/۹۰
نرخ رشد فروش	<i>SALESG</i>	۸۴۰	۰/۱۸	-۰/۲۸	۰/۷۵	۰/۲۳	۰/۲۴	۲/۷۶
ارزش شرکت	<i>TOBINQ</i>	۸۴۰	۱/۲۰	۰/۴۸	۲/۵۵	۰/۵۰	۰/۹۲	۳/۱۲
سودآوری	<i>PROFIT</i>	۸۴۰	۰/۱۳	-۰/۰۷	۰/۴۱	۰/۰۹	۰/۵۶۹	۲/۸۶
نسبت فروش به کل دارایی سال قبل	<i>SALES</i>	۸۴۰	۰/۷۵	۰/۲۸	۱/۷۹	۰/۳۲۲	۱/۰۳۵	۳/۷۸۷
اندازه شرکت	<i>SIZE</i>	۸۴۰	۱۴/۲۸	۱۱/۰۴	۱۹/۲۰	۱/۴۵۳	۰/۸۸۹	۳/۹۶۸
جریان نقد عملیاتی	<i>CF</i>	۸۴۰	۰/۲۸	۰/۰۷	۰/۶۷	۰/۱۴	۰/۷۵	۲/۸۷
اهرم مالی	<i>LEV</i>	۸۴۰	۰/۶۰	۰/۲۵	۰/۹۲	۰/۱۵	-۰/۰۹	۲/۳۲
متغیر پیچیدگی و گزارشگری یکپارچه	<i>COMPLEX</i> <i>×IRSCORE</i>	۸۴۰	۰/۲۸۴	۰	۰/۹۸۶	۰/۳۵۴	۰/۶۵۲	۱/۷۳۰
متغیر تأمین مالی و گزارشگری یکپارچه	<i>EXTFIN</i> <i>×IRSCORE</i>	۸۴۰	۰/۶۴	۰/۱۱	۱/۲۷	۰/۲۳۲	-۰/۰۳۵	۲/۲۳۳

آمار توصیفی متغیرهای مجازی پژوهش					
متغیر	نماد	تعداد فراوانی	تعداد فراوانی	درصد فراوانی	
		یک	صفر	صفر	یک
پیچیدگی شرکت	COMPLEX	۳۶۱	۴۷۹	۵۷	۴۳

منبع: محاسبات پژوهشگر

۱-۶- نتایج آزمون فرضیه‌های پژوهش

۱-۱-۶- آزمون ریشه واحد (مانایی) متغیرهای پژوهش

قبل از برآورد مدل رگرسیون بر روی داده‌ها، لازم است مانایی تک تک متغیرها بررسی شود چون در صورتی که متغیرها ناماننا باشند، باعث بروز مشکل رگرسیون کاذب می‌شود. در این پژوهش برای بررسی مانایی متغیرها از آزمون لوین و همکاران (۲۰۰۲) استفاده گردیده است. فرض صفر در این آزمون وجود ریشه واحد یا به طور معادل، عدم مانایی متغیرها می‌باشد که اگر سطح معناداری کمتر از ۵ درصد باشد فرض صفر رد می‌شود و متغیرها پایا هستند. با توجه به اینکه سطح معناداری متغیرهای پژوهش کمتر از ۵ درصد است نشان‌دهنده این است که متغیرها پایا هستند. در نتیجه، شرکت‌های مورد بررسی تغییرات ساختاری نداشته و استفاده از این متغیرها در مدل باعث به وجود آمدن رگرسیون کاذب نمی‌شود.

۲-۱-۶- نتایج آزمون فروض رگرسیون

صحیح بودن نتایج حاصل از تخمین مدل رگرسیون تا حد بسیار زیادی به مقادیر خطا و ویژگی‌های آن بستگی دارد. در

صورتی می‌توان به نتایج رگرسیون اتکا کرد که ویژگی‌های اولیه مدل رعایت شده باشند. برای بررسی همسان بودن واریانس خطاهای مدل از آزمون بروش پاگان گادفری در نرم‌افزار Eviews استفاده شده است.

همچنین برای بررسی وجود یا عدم وجود خودهمبستگی بین مقادیر خطا در وقفه اول از آزمون دوربین واتسون و در وقفه دوم آزمون بروش گادفری استفاده گردید.

یکی دیگر از فرضیات که در زمان استفاده از حداقل مربعات معمولی در نظر گرفته می‌شود، این است که متغیرهای توضیحی به هم وابسته نباشند.

زمانی که بین متغیرهای توضیحی رابطه‌ای وجود نداشته باشد، گفته می‌شود آن‌ها نسبت به هم متعامد هستند.

یکی از جامع‌ترین روش‌ها برای بررسی هم خطی متغیرهای توضیحی در مدل، عامل تورم واریانس می‌باشد. اگر ضرایب مدل برآورد شده کمتر از عدد ۱۰

باشد، مشکل هم خطی وجود نخواهد داشت (افلاطونی، ۱۳۹۴). نتایج آزمون مفروضات کلاسیک در جدول ۴ به شرح زیر ارائه شده است.

جدول (۴): نتایج مفروضات کلاسیک

شرح	آزمون ناهمسانی واریانس			آزمون خودهمبستگی		
	آماره	سطح معنی‌داری	نتیجه	آماره	سطح معنی‌داری	نتیجه
مدل فرضیه اول و دوم	۱/۳۳۶	۰/۱۲۴۴	ندارد	۲۰/۸۳	۰/۰۰۰۰	دارد
مدل فرضیه سوم	۱/۱۶۵	۰/۲۶۴۷	ندارد	۱۸/۴۲	۰/۰۰۰۰	دارد
مدل فرضیه چهارم	۱/۹۸۹	۰/۰۰۲۲	دارد	۲۶/۳۶	۰/۰۰۰۰	دارد

منبع: محاسبات پژوهشگر

تعمیم یافته استفاده می‌شود. همچنین نتایج آزمون هم خطی متغیرهای توضیحی مدل‌های فرضیه اول تا چهارم در جداول برآورد مدل ارائه شده است.

۳-۱-۶- نتایج آزمون فرضیه‌های پژوهش

فرضیه اول: گزارشگری یکپارچه رابطه معناداری با ارزش-گذاری شرکت دارد.

از آنجائی که سطح معناداری آزمون ناهمسانی واریانس در هر دو مدل اول و دوم بیش از ۵ درصد می‌باشد فرضیه صفر مبنی بر همسانی واریانس خطاها در سطح ۵ درصد تأیید می‌گردد. ولی در مدل سوم با توجه به سطح معنی‌داری کمتر از ۵ درصد مشکل ناهمسانی واریانس وجود دارد. با توجه به سطح معناداری هر سه مدل مشکل خودهمبستگی خطای مدل در وقفه دوم وجود دارد؛ و برای حل مشکل از حداقل مربعات

فرضیه دوم: پیچیدگی بالای شرکت‌ها منجر به تعدیل رابطه بین گزارشگری یکپارچه و ارزش‌گذاری شرکت‌ها می‌گردد. برای بررسی معناداری کل مدل از آماره F استفاده می‌گردد. با توجه به احتمال آماره F محاسبه شده در جدول ۵ (۰/۰۰۰۰) مشخص می‌گردد که مدل معنادار بوده و حداقل یکی از ضرایب مدل رگرسیونی مخالف صفر است. مقدار دوربین واتسون برآورد شده برابر با ۲/۳۶ است و از آنجائی که مقدار محاسبه شده در محدوده بین ۱/۵ تا ۲/۵ قرار دارد. بنابراین این مقدار بیانگر این موضوع است که بین باقیمانده‌ها خودهمبستگی نوع اول وجود ندارد. ولی با توجه به وجود خودهمبستگی، برای تخمین مدل از متغیر وابسته با یک وقفه تأخیر در مدل استفاده گردید.

با توجه به اینکه سطح معناداری متغیر مستقل برابر با (۰/۰۰۰۰) هست که مقدار آن کمتر از ۵ درصد هست، بنابراین نتایج مدل نشان‌دهنده آن است که در سطح اطمینان ۹۵ درصد، کیفیت گزارشگری یکپارچه اثر معناداری بر ارزش‌گذاری شرکت دارد که این نتیجه، فرض وجود رابطه معنادار در فرضیه اول را تأیید می‌کند. با توجه به اینکه ضریب متغیر مستقل مثبت و برابر با (۰/۲۵۲) هست، مشخص می‌گردد که کیفیت گزارشگری یکپارچه اثر مثبت و معناداری بر متغیر وابسته دارد. می‌توان نتیجه گرفت که زمانی که کیفیت گزارشگری یکپارچه در شرکت‌ها افزایش می‌یابد، میزان ارزش‌گذاری در شرکت‌ها نیز افزایش می‌یابد. همچنین با

توجه به سطح معناداری متغیر تعاملی گزارشگری یکپارچه و پیچیدگی شرکت‌ها (۰/۰۰۹۲) بنابراین نتایج مدل نشان‌دهنده آن است که در سطح اطمینان ۹۵ درصد، متغیر تعدیل‌گر پیچیدگی شرکت‌ها منجر به تعدیل رابطه گزارشگری یکپارچه و ارزش‌گذاری شرکت‌ها می‌گردد. نتایج فرضیه دوم پژوهش نشان‌دهنده آن است که این است که در صورتی که شرکت‌ها - های با پیچیدگی بالای محیطی و اطلاعاتی به صورت مؤثر گزارشگری یکپارچه را اجرا نمایند این امر سبب افزایش ارزش‌گذاری شرکت در این گونه شرکت‌ها می‌گردد. همچنین با توجه به اینکه سطح معناداری متغیرهای کنترلی اهرم مالی، اندازه شرکت و نرخ رشد فروش کمتر از ۵ درصد می‌باشند رابطه معناداری با متغیر وابسته پژوهش یعنی ارزش‌گذاری شرکت وجود دارد. مقدار ضریب تعیین تعدیل‌شده در نتایج برآورد شده مدل رگرسیونی این فرضیه برابر با ۸۹ درصد می‌باشد که این مقدار بیانگر حدود ۸۹ درصد رفتار متغیر وابسته توسط متغیرهای مستقل و کنترلی توضیح داده می‌شود. با توجه به این‌که مقادیر هیچ‌کدام از متغیرهای توضیحی در فرضیه اول پژوهش بیش از ۱۰ نمی‌باشد می‌توان بیان کرد که بین متغیرهای توضیحی در مدل اول پژوهش همبستگی خطی شدیدی وجود ندارد. این موضوع نشان‌دهنده آن است که متغیرهای مستقل اثر نامطلوبی بر برآوردهای روش حداقل مربعات ندارد.

جدول (۵): نتایج آزمون فرضیه اول و دوم پژوهش

TOBINQ= $\alpha + \beta_1 \text{Irscore}_{it} + \beta_2 \text{COMPLEX}_{it} + \beta_3 \text{IRSCORE} * \text{COMPLEX}_{it} + \beta_4 \text{LAGGEDTOBIN}_{it} + \beta_5 \text{LEV}_{it} + \beta_6 \text{SALES}_{it} + \beta_7 \text{OUTDIR}_{it} + \beta_8 \text{OUTDIR}_{it} + \beta_9 \text{INDUSTRY_YEAR}_{it} + \epsilon_{it}$					
تورم واریانس	سطح معنی‌داری	آماره تی استیودنت	خطای انحراف استاندارد	ضریب متغیر	متغیرهای پژوهش
	۰/۲۸۳۸	-۱/۰۷۴	۰/۱۲۳	-۰/۱۳۲	عرض از مبدأ
۱/۴۶	۰/۰۰۰۲	۳/۷۳۴	۰/۰۶۷	۰/۲۵۲	کیفیت گزارشگری یکپارچه
۱/۳۳	۰/۷۰۶۲	-۰/۳۷۷	۰/۱۲۴	-۰/۰۴۶	پیچیدگی سازمان
۱/۱۸	۰/۰۰۹۲	۲/۶۲۷	۰/۶۷۸	۱/۷۸۲	متغیر تعاملی گزارشگری یکپارچه و پیچیدگی سازمان
۱/۳۱	۰/۰۰۰۳	-۳/۶۶۹	۰/۰۶۵	-۰/۲۴	اهرم مالی
۱/۲۵	۰/۵۲۱۵	۰/۶۴۲	۰/۱۰۷	۰/۰۶۹	استقلال هیئت‌مدیره
۱/۴۹	۰/۰۰۰۰	۶/۹۸۶	۰/۰۴۸۴	۰/۳۳۸	نرخ رشد فروش
۱/۵۳	۰/۰۰۰۰	۴/۳۸۹	۰/۰۴۱۶	۰/۱۸۲	انداز شرکت
	۰/۰۰۰۰	۲۴/۱۱	۰/۰۲۱۷	۰/۵۲۴	متغیر وابسته با یک وقفه تأخیر
کنترل شد		اثرات صنعت و دوره زمانی			
۰/۰۰۰۰	۸۴/۶۳	آماره F		۰/۹۰	ضریب تعیین
۲/۳۶	آماره دوربین واتسون				ضریب تعیین تعدیل‌شده

منبع: محاسبات پژوهشگر

فرضیه سوم: نیازهای تأمین مالی بالای شرکتها منجر به تعدیل رابطه بین گزارشگری یکپارچه و ارزش گذاری شرکتها می گردد.

نتایج مربوط فرضیه سوم در جدول ۶ ارائه گردید. برای بررسی معناداری کل مدل از آماره F استفاده می گردد. با توجه به احتمال آماره F محاسبه شده (۰/۰۰۰۰) مشخص می گردد که مدل معنادار بوده و حداقل یکی از ضرایب مدل رگرسیونی مخالف صفر است. مقدار دوربین واتسون برآورد شده برابر با ۲/۳۹ است و از آنجائی که مقدار محاسبه شده در محدوده بین ۱/۵ تا ۲/۵ قرار دارد بنابراین این مقدار بیانگر این موضوع است که بین باقیماندهها خودهمبستگی نوع اول وجود ندارد. ولی با توجه به وجود خودهمبستگی، برای تخمین مدل از متغیر وابسته با یک وقفه تأخیر در مدل استفاده گردید.

با توجه به سطح معناداری متغیر تعاملی گزارشگری یکپارچه و نیاز بالای تأمین مالی شرکتها (۰/۰۱۰۶) می باشد؛ بنابراین نتایج مدل نشان دهنده آن است که در سطح اطمینان ۹۵ درصد، متغیر تعدیل گر نیاز تأمین مالی شرکتها منجر به تعدیل رابطه گزارشگری یکپارچه و ارزش گذاری شرکتها می گردد. نتایج فرضیه سوم پژوهش نشان دهنده آن است که شرکت های با نیازهای تأمین مالی خارجی بالا ممکن است با

مشکلاتی در ایجاد و افزایش سرمایه خارجی مواجه شوند زیرا سرمایه گذاران نگران هستند که حقوق شان توسط مدیران سلب خواهد شد. در نتیجه، شرکت های با نیازهای تأمین مالی خارجی بیشتر، انگیزه هایی برای فراهم کردن افشاسازی شرکتی با کیفیت بهتر دارند تا مشکل عدم تقارن اطلاعات را کاهش دهند، در نتیجه هزینه تأمین مالی خارجی شرکت کاهش می یابد. همچنین با توجه به اینکه سطح معناداری متغیرهای کنترلی اهرم مالی، اندازه شرکت و نرخ رشد فروش کمتر از ۵ درصد می باشند رابطه معناداری با متغیر وابسته پژوهش یعنی ارزش گذاری شرکت وجود دارد.

مقدار ضریب تعیین تعدیل شده در نتایج برآورد شده مدل رگرسیونی این فرضیه برابر با ۸۵ درصد هست که این مقدار بیانگر این است که حدود ۸۵ درصد رفتار متغیر وابسته توسط متغیرهای مستقل و کنترلی توضیح داده می شود. با توجه به این که مقادیر هیچ کدام از متغیرهای توضیحی در فرضیه اول پژوهش بیش از ۱۰ نمی باشد می توان بیان کرد که بین متغیرهای توضیحی در مدل دوم پژوهش همبستگی خطی شدیدی وجود ندارد. این موضوع نشان دهنده آن است که متغیرهای مستقل اثر نامطلوبی بر برآوردگرهای روش حداقل مربعات ندارد.

جدول (۶): نتایج آزمون فرضیه سوم پژوهش

$TOBINQ_{it} = \alpha + \beta_1 IRSCORE_{it} + \beta_2 EXTFIN_{it} + \beta_3 IRSCORE * EXTFIN_{it} + \beta_4 ROA_{it} + \beta_5 LEV_{it} + \beta_6 SALES_{it} + \beta_7 OUTDIR_{it} + \beta_8 SIZE_{it} + \beta_9 LAGGEDTOBINQ_{it} + \beta_{10} INDUSTRY_DUMMIES_{it} + \beta_{11} PERIOD_{it} + \epsilon_{it}$					
متغیرهای پژوهش	ضریب متغیر	خطای انحراف استاندارد	آماره تی استیودنت	سطح معنی داری	تورم واریانس متمرکز
عرض از مبدأ	-۰/۰۲۶	۰/۱۸۸	-۰/۱۳۸	۰/۸۸۹۹	
کیفیت گزارشگری یکپارچه	۰/۲۷	۰/۰۸۹۵	۳/۰۲۴	۰/۰۰۲۸	۱/۵۵
نیاز تأمین مالی خارجی	۰/۰۵۳	۰/۰۹۸۷	۰/۵۴۶	۰/۵۸۵۳	۱/۱۴
اهرم مالی	-۰/۳۳۱	۰/۰۶۹	-۴/۷۸۴	۰/۰۰۰۰	۱/۳۰
استقلال هیئت مدیره	-۰/۰۰۱	۰/۱۳۱	-۰/۰۰۹	۰/۹۹۲۸	۱/۲۵
نرخ رشد فروش	۰/۳۲۷	۰/۰۵۴	۶/۰۰۲	۰/۰۰۰۰	۱/۳۵
انداز شرکت	۰/۱۰۸	۰/۰۵۰	۲/۱۵۱	۰/۰۳۲۶	۱/۵۲
متغیر تعاملی گزارشگری یکپارچه و نیاز تأمین مالی خارجی	۱/۵۱۴	۰/۵۸۷	۲/۵۷۷	۰/۰۱۰۶	۱/۳۰
نرخ بازده دارایی ها	۰/۱۸۸	۰/۱۴۳	۱/۳۱۴	۰/۱۹۰۱	۱/۵۵
متغیر وابسته با یک وقفه تأخیر	۰/۴۸۳	۰/۰۲۹۳	۱۶/۴۷۲	۰/۰۰۰۰	
کنترل شد					
اثرات صنعت و دوره زمانی					
ضریب تعیین	۰/۸۶	آماره F	۵/۶۵	۰/۰۰۰۰	
ضریب تعیین تعدیل شده	۰/۸۵	آماره دوربین واتسون	۲/۳۹		

منبع: محاسبات پژوهشگر

فرضیه چهارم: گزارشگری یکپارچه رابطه معناداری با سودآوری آتی شرکت‌ها دارد.

برای بررسی معناداری کل مدل از آماره F استفاده می‌گردد. با توجه به احتمال آماره F محاسبه شده در جدول ۷ (۰/۰۰۰۰) مشخص می‌گردد که مدل معنادار بوده و حداقل یکی از ضرایب مدل رگرسیونی مخالف صفر است. مقدار دوربین واتسون برآورد شده برابر با ۱/۶۵ است و از آنجائی که مقدار محاسبه شده در محدوده بین ۱/۵ تا ۲/۵ قرار دارد بنابراین این مقدار بیانگر این موضوع است که بین باقیمانده‌ها خودهمبستگی نوع اول وجود ندارد.

با توجه به اینکه سطح معناداری متغیر مستقل گزارشگری یکپارچه برابر با (۰/۰۱۷) می‌باشد که مقدار آن کمتر از ۵ درصد می‌باشد؛ بنابراین وجود رابطه معنادار بین کیفیت گزارشگری یکپارچه و سودآوری آتی تایید گردید و فرضیه چهارم مورد تایید قرار گرفت. همچنین با توجه به اینکه ضریب

متغیر کیفیت گزارشگری یکپارچه مثبت و برابر (۰/۰۱۷۴) می‌باشد، بنابراین می‌توان بیان نمود که کیفیت گزارشگری یکپارچه سبب افزایش سودآوری آتی شرکت می‌گردد. در فرضیه چهارم با توجه به اینکه سطح معنی‌داری متغیر سودآوری، اهرم مالی، بازده سهام و جریان نقد عملیاتی کمتر از ۵ درصد می‌باشد بنابراین رابطه معناداری با متغیر وابسته پژوهش دارد. ضریب تعیین تعدیل شده برابر با ۶۳ درصد می‌باشد که این مقدار بیانگر این است که حدود ۶۳ درصد رفتار متغیر وابسته توسط متغیرهای مستقل و کنترلی توضیح داده می‌شود. همچنین با توجه به این‌که مقادیر هیچ کدام از متغیرهای توضیحی در فرضیه چهارم پژوهش بیش از ۱۰ نمی‌باشد می‌توان بیان کرد که بین متغیرهای توضیحی در مدل سوم پژوهش همبستگی خطی شدیدی وجود ندارد. نتایج فرضیه‌های پژوهش به‌طور خلاصه در جدول ۸ به شرح زیر ارائه شده است:

جدول (۷): نتایج آزمون فرضیه چهارم پژوهش

$ROA_{it+1} = \alpha + \beta_1 RSCORE_{it} + \beta_2 LEV_{it} + \beta_3 SALES_{it} + \beta_4 MB_{it} + \beta_5 SIZE_{it} + \beta_6 PROFIT_{it} + \beta_7 RET_{it} + \beta_8 CF_{it} + \beta_9 LAGGEDROA_{it} + \beta_{10} INDUSTRY_DUMMIES_{it} + \beta_{11} PERIOD_{it} + \epsilon_{it}$					
متغیر پژوهش	ضریب متغیر	خطای انحراف استاندارد	آماره تی استیودنت	سطح معنی‌داری	عامل تورم واریانس متمرکز
عرض از مبدأ	۰/۰۵۲۷	۰/۰۳	۱/۷۵۶	۰/۰۷۹۹	
کیفیت گزارشگری یکپارچه	۰/۰۱۷۴	۰/۰۰۷۲	۲/۴۰۰	۰/۰۱۷۰	۱/۳۳
نرخ رشد فروش	-۰/۰۰۶	۰/۰۰۵	-۱/۲۲۲	۰/۲۲۲۵	۲/۴۵
اندازه شرکت	-۰/۰۰۷	۰/۰۱۱	-۰/۶۴۳	۰/۵۲۰۲	۲/۴۸
نسبت فروش به کل دارایی سال قبل	-۰/۰۰۳	۰/۰۱۴	-۰/۲۴	۰/۸۰۹۹	۱/۱۹
نسبت ارزش بازار به ارزش دفتری	-۰/۰۰۰۴	۰/۰۰۲	-۰/۰۱۷۹	۰/۹۸۵۷	۱/۳۳
اهرم مالی	۰/۰۳۹۳	۰/۰۱۳۸	۲/۸۴۸	۰/۰۰۴۷	۱/۲۱
سودآوری	-۰/۱۱۱	۰/۰۳۹۸	-۲/۷۹۶	۰/۰۰۵۵	۲/۶۳
بازده سهام	۰/۰۰۷۳	۰/۰۰۳۵	۲/۱۰۱	۰/۰۳۶۴	۱/۱۸
جریان نقد عملیاتی	۰/۰۷۱۱	۰/۰۳۳۳	۲/۱۳۱	۰/۰۳۳۹	۱/۲۵
متغیر وابسته با یک وقفه تأخیر	۰/۶۵۳	۰/۰۴۰۹	۱۵/۹۵۳	۰/۰۰۰۰	
اثرات صنعت و دوره زمانی			کنترل شد		
ضریب تعیین	۰,۶۶	آماره F	۲۲,۷۸	۰,۰۰۰۰	
ضریب تعیین تعدیل شده	۰,۶۳	آماره دوربین واتسون		۱,۶۵	

منبع: محاسبات پژوهشگر

جدول (۸): خلاصه نتایج آزمون فرضیه‌های پژوهش

فرضیه	متغیر وابسته	متغیر مستقل	نتیجه آزمون	نوع رابطه
اول	ارزش‌گذاری شرکت	گزارشگری یکپارچه	تأیید فرضیه	مستقیم
دوم	ارزش‌گذاری شرکت	گزارشگری یکپارچه	تأیید فرضیه	مستقیم
سوم	ارزش‌گذاری شرکت	گزارشگری یکپارچه	تأیید فرضیه	مستقیم
چهارم	سودآوری آتی	گزارشگری یکپارچه	تأیید فرضیه	مستقیم

منبع: محاسبات پژوهشگر

۷- نتیجه گیری و پیشنهادات

هدف این پژوهش بررسی رابطه بین کیفیت گزارشگری یکپارچه بر پیامدهای اقتصادی و ارزش گذاری شرکتها با تأکید بر نقش پیچیدگی و نیازهای تأمین منابع مالی در شرکت‌های پذیرفته شده در بورس اوراق بهادار تهران می‌باشد. برای انجام این پژوهش تعداد ۱۲۰ شرکت در طی دوره زمانی ۱۳۹۶-۱۳۹۰ بررسی شده است. برای آزمون فرضیه‌های پژوهش از مدل‌های رگرسیونی ترکیبی در طی دوره پژوهش استفاده شده است.

گزارش دهی یکپارچه محیط اطلاعاتی در شرکت‌های پیچیده را مانند شرکت‌های با دارایی‌های ناملموس بالا، شرکت‌های با بخش‌های تجاری متعدد و شرکت‌های بزرگ را بهبود می‌بخشد. علاوه بر این، ما پی بردیم که در شرکت‌های با نیازهای تأمین مالی خارجی بالاتر، زیر نمونه شرکت‌های با گزارش دهی یکپارچه بالاتر ارزش گذاری شرکت بالاتری دارند، که نشان می‌دهد گزارش دهی یکپارچه عدم تقارن اطلاعات میان افراد داخلی شرکت و تهیه کنندگان سرمایه خارجی را کاهش می‌دهد. تحلیل بیشتر نشان می‌دهد که شرکت‌های با گزارش دهی یکپارچه عملکرد بهتری نسبت به شرکت‌های با گزارش دهی یکپارچه کم هم برحسب بازار سهام و هم عملکرد حسابداری هستند.

با توجه به اینکه شرکتها به جهت ایجاد فرایند سیر صعودی ارزش شرکت به دنبال بستر سازی مناسب جهت سرمایه گذاری‌های مناسب در جایگاه‌های مختلف هستند لذا، نیاز به تأمین مالی خارجی لازم دارند. چنانچه تأمین منابع مالی مختلف، شرکتها را دچار چالش‌های متفرقه کند، پس فرایند پیچیدگی‌های شرکتها بیشتر شده و شرکتها دچار طوفان‌های مختلف مالی خواهند شد. برای گریز و فرار و نجات یافتن از این طوفان تأمین منابع مالی خارجی مختلف نیاز به راهکارهای مختلف و اتخاذ سیاستها و تصمیم گیری‌های بهینه می‌باشد. در بعضی از کشورهای در چنین شرایطی کمیته‌های سرمایه گذاری مناسبی وجود دارد. وظیفه این کمیته‌ها در ابتدا تأمین منابع خارجی مختلف مناسب می‌باشد، تا شرکتها از این حیث دچار چالش‌های مختلف نشوند و در ادامه ایجاد جایگاه‌های مناسب جهت سرمایه گذاری‌های بهینه و بهره برداری مناسب از این فضاها تا هم از این منابع مالی به طور مناسب استفاده کرد و هم باعث ایجاد ارزش برای شرکتها شود.

از آنجایی که در عصر حاضر یکپارچه سازی گزارشگری شرکتها امری مهم است و از نظر تئوری این اتفاق نظر وجود دارد که داشتن مجموعه‌ی واحد و جامعی از گزارش شرکتها

(اعم از گزارش‌های مالی و پایداری) به سود سرمایه گذاران است و هزینه‌های کسب اطلاعات را در بازارهای سرمایه سراسر جهان کاهش می‌دهد. وجود تفاوتها در نحوه گزارشگری مالی می‌تواند به عنوان عامل محدود کننده دسترسی سرمایه گذار به موقعیت‌های بیشتر برای سرمایه گذاری و به تبع آن کاهش استفاده مطلوب از سرمایه منجر شود. نتایج فرضیه اول پژوهش نشان از آن دارد که بازار سرمایه نگرش مثبتی نسبت به شرکت‌هایی دارد که از رویکرد گزارشگری یکپارچه برای ارائه اطلاعات خود استفاده می‌کنند؛ و این نگرش مثبت منجر به افزایش ارزش شرکت می‌گردد. صورت‌های مالی که با استفاده از مجموعه‌ای از استانداردهای حسابداری مشترک ارائه می‌شوند، می‌توانند سرمایه گذاران را در فهم بهتر شرایط مختلف سرمایه گذاری یاری کنند و این امر منجر به اطمینان سرمایه گذاران در خصوص اعتبار صورت‌های مالی می‌گردد و به تبع آن جذب سرمایه از بازارهای سراسر دنیا را با هزینه‌های کمتری فراهم می‌آورد. نتایج فرضیه اول پژوهش با نتیجه وای و لی (۲۰۱۵) مطابقت دارد.

نتایج فرضیه دوم حاکی از آن است که رابطه‌ی مثبت میان ارزش گذاری شرکت و گزارشگری یکپارچه در شرکت‌های دارای پیچیدگی سازمانی بالاتر، قوی تر است که نشان می‌دهد گزارش دهی یکپارچه منجر به ارائه شفاف تر و بهتر اطلاعات در شرکت‌هایی با پیچیدگی بالا می‌گردد. پژوهش‌های پیشین نشان از آن دارد که هزینه‌های کسب و پردازش اطلاعات در شرکت‌های پیچیده به صورت قابل توجهی افزایش می‌یابد. در شرکت‌های چندبخشی، ترکیب و تنظیم عملیات متنوع مشکلات تراکم اطلاعات را ایجاد می‌کند که می‌تواند به عدم تقارن اطلاعاتی اساسی بیانجامد. نتایج پژوهش نشان می‌دهد در صورت ارائه اصولی و درست گزارشگری یکپارچه، عدم تقارن اطلاعاتی به وجود آمده ناشی از پیچیدگی سازمانی میان تهیه کنندگان و سرمایه گذاران کاهش می‌یابد؛ و منجر به ارائه اطلاعات منسجم و کاملی از سوی این شرکتها می‌گردد و سرمایه گذاران و تصمیم گیرندگان داخلی می‌توانند به صورت بهینه تصمیم‌های سرمایه گذاری خود را اعمال نمایند. در حقیقت، در شرکت‌هایی که از پیچیدگی سازمانی بالاتری برخوردارند، با افشاسازی بالاتر عوامل گزارش دهی یکپارچه، موجبات افزایش ارزش گذاری بالاتری را نسبت به سایر شرکتها فراهم می‌آورند. همچنین با توجه به نتایج فرضیه سوم پژوهش می‌توان بیان کرد که گزارشگری یکپارچه می‌تواند با کاهش خطر اخلاقی و عدم تقارن اطلاعاتی مشکلات گریبان گیر شرکت‌های نیازمند به تأمین مالی را برطرف نماید. افشاسازی بیشتر عدم تقارن اطلاعات را کاهش داده و هزینه

می‌تواند مخاطرات جدی برای تجارت بین‌المللی، جذب سرمایه خارجی و افزایش ریسک کشور داشته باشد.

در راستای پژوهش حاضر در خصوص پژوهش‌های آتی پیشنهاد می‌گردد که:

۱) ارائه پژوهشی در خصوص نقش گزارشگری یکپارچه در کارایی سرمایه‌گذاری و کارایی بورس اوراق بهادار تهران.

۲) ارائه پژوهشی در خصوص پیامدهای اجتماعی اجرای گزارشگری یکپارچه

۳) ارائه پژوهشی با استفاده از دیگر متغیرهای پیامدهای اقتصادی

۴) ارائه پژوهشی در خصوص میزان اجرای صحیح گزارشگری یکپارچه شرکت‌ها به تفکیک هر صنعت.

فهرست منابع

- * باقر پور ولاشانی، محمدعلی؛ جهانبانی، مصطفی؛ ظفر زاده، سمیه. (۱۳۹۳). بررسی دیدگاه استفاده‌کنندگان صورت‌های مالی در مورد چارچوب و محتوای گزارشگری اجتماعی، حسابداری سلامت، ۲ (۲)، ۲۳-۷۳.
- * حاجیان نژاد، امین؛ پور حیدری، امید؛ بهار مقدم، مهدی. (۱۳۹۴). تدوین چارچوبی برای ارائه گزارشگری غیرمالی.
- * رضایی، شعیب. (۱۳۹۷). شفافیت، پاسخگویی در بخش عمومی و چارچوب گزارشگری یکپارچه، فصلنامه علم و مدیریت توسعه، ۳ (۶)، ۲۵-۴۹.
- * رضایی، فرزین؛ ترابیان، محسن؛ فرشته، مختاری. (۱۳۹۸). ارتباط ارزش اطلاعات حسابداری در رویکرد گزارشگری یکپارچه، فصلنامه ستاک، ۵ (۳)، ۳۶-۵۹.
- * ستایش، محمدحسین؛ مهتری، زینب. (۱۳۹۷). چارچوبی برای کلیات مبانی نظری گزارشگری یکپارچه در ایران، فصلنامه پژوهش‌های حسابداری مالی، ۱۰ (۲)، ۸۵-۱۰۶.
- * فخاری، حسین؛ بابادی، کامران. (۱۳۹۵). گزارشگری یکپارچه، گزارشگری آینده؛ مطالعه موردی گروه دارویی، چهاردهمین همایش ملی حسابداری ایران، ارومیه، دانشگاه ارومیه.
- * Abu Bakar, N.B. & Saleh, Z. (2017). Review of Literature on Factors Influencing Public Sector Disclosure: The Way Forward, Asian Journal of Business and Accounting, vol. 8, no.
- * Accounting for Sustainability. (2007). Accounting for Sustainability, <http://www.accountingforsustainability.org/files/pdf/The%20Accounting%20for%20Sustainability%20Report.pdf>.

تأمین مالی خارجی را کمتر می‌کند. در نتیجه، افزایش قابلیت شرکت برای تأمین وجه پروژه‌های سودآور را بهبود می‌بخشد. می‌توان چنین بیان کرد که برای شرکت‌های با توسعه بالا و گردش نقدی داخلی محدود، عدم موفقیت در کسب تأمین مالی خارجی با هزینه کمتر می‌تواند آن‌ها را مجبور سازد که از پروژه‌هایی با ارزش فعلی خالص مثبت صرف‌نظر کنند. در نتیجه، شرکت‌های با نیازهای تأمین مالی خارجی بیشتر به احتمال بیشتری سطوح بالاتری از افزایش اختیاری را خواهند داشت؛ نتایج فرضیه دوم و سوم پژوهش با نتیجه وای و لی (۲۰۱۵) مطابقت دارد.

نتایج فرضیه چهارم پژوهش بیانگر آن است که چارچوب گزارشگری یکپارچه ادغام مسائل مالی و غیرمالی مربوط نقش مهمی در بهبود عملکرد شرکت ایفا می‌نماید. گزارشگری یکپارچه از طریق ارائه اطلاعات شفاف و جامع سبب می‌گردد تصمیم‌گیرندگان داخلی بتوانند تصمیمات بهینه‌ای را اتخاذ نمایند که موجبات بهبود عملکرد شرکت را فراهم می‌آورد.

با توجه به تدوین چارچوب مربوط به کلیات مبانی نظری گزارشگری یکپارچه و بدیع و تازه بودن این مفهوم، به دانشگاهیان حوزه حسابداری و مالی پیشنهاد می‌شود تا در حوزه آموزش و دانش مرتبط با گزارشگری یکپارچه توجه جدی به آموزش این مباحث در دانشگاه‌ها داشته باشند و به تحلیل مبانی نظری این نوع گزارشگری بپردازند.

همچنین با توجه به اینکه اصول بنیادین در بررسی کلیات مبانی نظری بررسی نشده‌اند، به همه پژوهشگران پیشنهاد می‌شود تا پژوهش‌هایی باهدف یافتن اصول بنیادین برای گزارش‌های مالی و غیرمالی (در قالب گزارشگری یکپارچه) انجام دهند. ضمناً به سازمان بورس اوراق بهادار تهران و سازمان حسابرسی که ارائه‌کننده رهنمودها، تدوین‌کننده مقررات گزارشگری مالی و غیرمالی می‌باشند، پیشنهاد می‌شود تا به بررسی جامع این نوع گزارشگری و تدوین استاندارد با رویکرد یکپارچه اقدام کنند.

اولین مطلب برای جذب سرمایه‌گذار برون‌مرزی، ارائه اطلاعات قابل‌فهم و در دسترس است، بنابراین وجود استانداردهای یکسان در گزارشگری مالی الزام‌آور می‌باشد. در این راستا تمام کشورهای دنیا به اجماع رسیده‌اند که از استانداردهای بین‌المللی گزارشگری مالی استفاده کنند. پیشنهاد می‌شود تا ایران نیز همانند بسیاری از کشورها، استانداردهای بین‌المللی گزارشگری مالی را بپذیرد چراکه این امر موجب ورود سرمایه به کشور و در نتیجه بهبود وضعیت نظام اقتصادی و بازارهای مالی می‌شود از سوی دیگر، عدم پذیرش استانداردهای بین‌المللی

- Economics, 3(4), 305-360.
- * Kin, M., and Gillian Lundholm, R. (2015). The Association between Integrated Reporting and Firm Valuation, *Journal of Accounting Research*, 31 (2), 246-71.
 - * Pistoni, A., Songini, L. and F. Bavagnoli. (2019). Integrated Reporting Quality: An Empirical Analysis, *Corporate Social Responsibility and Environmental Management*. 25(1), 34- 56.
 - * Rowbottom, N. and J. Locke. (2019). The Emergence of IR, *Accounting and Business Research*, 46(1), 83-115.
 - * Reuter, M., and M. Messner. (2018). Lobbying on the Integrated Reporting Framework: an Analysis of Comment Letters to the 2011 Discussion Paper of the IIRC, *Accounting, Auditing and Accountability Journal*, 28(3), 365- 402.
 - * Robertson, F. A. and M. Samy. (2017). Factors Affecting the Diffusion of Integrated Reporting—a UK FTSE 100 Perspective. *Sustainability Accounting, Management and Policy Journal*, 6 (2), 190- 223.
 - * Warren Maroun. (2018). Assuring the integrated report: Insights and recommendations from auditors and preparers.
 - * Anderson, A., Herring, P. & Pawlicki, A. (2012). EBR: The Next Step, *Journal of Accountancy*, June. <http://www.journalofaccountancy.com/Issues/2005/Jun/EbrTheNextStep.htm>.
 - * Boesso, G. and K. Kumar (2007). Drivers of Corporate Voluntary Disclosure: A Frame workand Empirical Evidence from Italyand the UnitedStates, *Accounting ,Auditing & Accountability Journal*, Vol. 20, No.2, pp. 269-296
 - * Cooke, T .E. (1989). Voluntary Corporate Disclosure by Swedish Companies, *Journal of International Financial Management& Accounting*, 1(2), 171-195.
 - * Chan, M.C., Watson, J. & Woodliff, D. (2014). Corporate governance quality and CSR disclosures, *Journal of Business Ethics*, no.125.
 - * Chauvey, J.N., Giordano-Spring, S. & Cho, C.H. (2017). The normativity and legitimacy of CSR disclosure: Evidence from France, *Journal of Business Ethics*, no. 130.
 - * CIPFA. (2017). Focusing on value creation in the public sector, Available at www.cipfa.org/~media/files/.../focusing_on_value_creation_integrated_reporting.pdf 9.
 - * Deloitte, February. (2016). Integrated Reporting Navigating your way to a truly Integrated Report.
 - * Eccles, R.G., Krzus, M. (2014). One Report: Integrated Reporting for a Sustainable Strategy, Wiley, Newersey ,USA, <http://www.sustainabilitysa.org/PressReleases/PressReleases2010/Anintegratedreportisanewrequirement.aspx>
 - * Ferry, L., Eckersley, P. & Zakaria, Z. (2015) Accountability and transparency in English local government: Moving from ‘matching parts’ to ‘awkward couple? *Financial Accountability and Management*, vol. 31, no. 3.
 - * Haijing, C. (2017). Research on Corporate Integrated Reporting Based on Sustainable Development Philosophy, *Accounting Research*, 11(4), 24- 36.
 - * Hopwood, A., Unerman, J., Fries, J. (2010). *Accounting for Sustainability: Practical Insights*. Earthscan, UK.
 - * 19-Koppell, J. (2005). Pathologies of accountability and the challenge of multiple accountability disorder, *Public Administration Review*, vol. 65, no. 1
 - * International Corporate Governance Network (ICGN). (2009). ICGN Statement and Guidance on Nonfinancial Business Reporting
 - * Organisation for Economic Co-operation and Development. (2015). Recommendation on Budgetary Governance, available on-line at <http://www.oecd.org/gov/budgeting/Recommendation-of-theCouncil-on-Budgetary-Governance.pdf>
 - * Kneal, C. (2012). King II Report on Corporate Governance 2002: summary of code of corporate practices and conduct.
 - * Jensen, M. C. and W. H. Meckling (1976). Theory of the Firm: Managerial Behavior, Agency Costs and Ownership Structure, *Journal of Financial*

یادداشت‌ها

1. Deloti
2. Eklis
3. Financial Reporting Console
4. Anderson and et al
5. Deloueeit
6. Lee and eieu
7. Ghou and et al
8. Milen and gery
9. Brown and Deilard
10. Wiliams and Adams
11. Bernan and et al
12. wourvachis and et al
13. King
14. Akelz and et al
15. Arya and et al
16. Jensen and Meckling
17. Cooke
18. Boesso and Kumer
19. Lee and Yeo
20. Pestoni and et al
21. Robatoum & Lack
22. Baboukardos & Rimmel
23. Wai lee & et al